

Bayer Zsolt: Francesca ismét tökéletes!

2023 február 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Gréczy Zsolt felszólítja a konzervatív nagyit, hogy szégyellje magát?"

"Jó, de mégis mi az elképzelés? Gréczy Zsolt felszólítja a konzervatív nagyit, hogy szégyellje magát?"

Sajátos utasítást adott követőinek a szemléhegyi prédikátor, idézném is szó szerint, mert van az úgy, hogy minden betőnek jelentése van.

Szóval az idézet: „Arra szeretném rávenni a Demokratikus Koalíciót, hogy rá kell mutatni azokra az emberekre személy szerint, akik a rendszernek építő gazdái. Mert nem lehet elbújni a felelősség alól! Ki kell mondani a nevüket: ti csináljátok ezt! Ki kell mondani, hogy szégyent hoztok a hazára, és ölitek, áruljátok ezt a hazát! (...) Nekünk azt kell mondani, hogy ezt a rendszert szolgálni, a Fideszt aktívan támogatni, az több mint b?n, az szégyen. És szégyelljétek magatokat!”

Odáig értem, hogy szégyellnie kellene magát a konzervatív nagypapának, aki sok-sok óra könyvtározás és önálló kutatás árán írta szakdolgozatát, ahelyett, hogy a korabeli rendszer h? szolgálójaként kibújt volna e fádalmak alól; továbbá a Fidesz-szavazó n?nek, aki sok-sok éven át összekuporgatott vagyonszámból, piaci áron jutott ingatlanhoz, ahelyett, hogy 23 éves hajadonként családi kapcsolatainak köszönhetően úgymond szociális alapon szert tett volna egy kétes eredetű, 159 négyzetméteres budai lakásra (rögtön meg is toldva azt egy pazar wellnessrészleggel), szóval hogy nekik például er?sen szégyellniük kellene magukat,

amennyiben az Európai Unió Alapjogi Chartájának 10. cikke szerinti gondolatszabadságukkal élve másként látják a világot, mint Apró Antal unokája. Tiszta sor.

Nem világos viszont a dékásoktól elvárt „rámutatás” módja és maga a cél. Vajon elég az, ha a családi ebédnél, a munkahelyi közösségben vagy a lakóközösségben megvetőleg ássák az árkot és szítják a viszályt, ahogy európai demokratához illik? Vagy egyfajta nyilvános listát képzeljünk el, ahová szorgos besúgók feljegyzik, ha valaki bizonyíthatóan kormánypárti? Mindenesetre annak igen csekély hozzáadott értéke lenne, ha el?állna Kálmán Olga, és politikai teljesítményként szűrős tekintettel rámutatna Bayer Zsoltra –

feltételezhetjük tehát, hogy els?sorban az anonimabb Fidesz-támogatók leleplezése a kívánatos, valamiféle XXI. századi önbíráskodás keretében. Csakhogy mivel Európában a személyes adatok védelme az alapvet? jogok és szabadságok egyike, az általános adatvédelmi rendelet 9. cikke pedig azt is rögzíti, hogy a mások politikai véleményére utaló adatoknak nemhogy a világgá kürtölése, de még a kezelése is tilos (hacsak az érintett kifejezetten rá nem b?líntott, márpedig esetünkben ez meglehetősen kizárt).

A dolog azért kellemetlen, mert a Demokratikus Koalíció öt pontjában felkiáltójellel szerepel, hogy „Európa most és mindörökké!” – kínos lenne, ha ennek jegyében a párt rögtön beleszaladna egy igen durva alapjogi jogsértésbe, ráadásul tömeges jelleggel.

Aztán ott van az a tényező is, hogy amennyiben Gyurcsány Ferenc már a törvényhozó hatalom ellenzéki tagjaként is lazán hadonászik a bírói pálcával és hazagyilkosnak min?sítget tisztességes nagymamákat, akik végigadóztatták aktív életük és néhány józan élet? konzervatív lemen? gondos felnevelése után, két rászoruló segítése között esetleg még kopogtatócédulákat is bátorkodnak gy?jteni a helyi fideszes jelöltnek, akkor sejthetjük, mennyire lenne szemérmes ugyanez a politikus a végrehajtó hatalom közelében. Csakhogy innent?l kezdve a fenyegetéseivel lényegében hozzájárul a Fidesz támogatóit a Fideszhez. Ha egy pillanatra lankadna a lelkesedésük, rögtön megszólalna a vészcseng?:

tán akarod, hogy érkezzen a DK és statárilisan felel?sségre vonjon, személyesen téged? Naná, hogy nem.

Tehát félreteszi esetleges sérelmeit, felgy?ri ismét az ingujját, és tolja a szekeret teljes er?bedobással.

Ha Daniel Freundba oltott David Pressman lennék, mást se csinálnék, mint a Gyurcsány-házaspár Magyarországról való kivonásán dolgoznék – különös tekintettel arra, amit a DK-vezér vasárnap a maga utánözthatatlan teatralitásával kijelentett: „A létezés szabad foglyai vagyunk. Szüleink hite, nyelve, nemzetünk hagyományai fogják kezünket. Szerintem ez jó.” Ebben speciel még egyet is értünk. Ha egy napon megzakkannék, és igazkonzervatívvá válva tapsvihar közepette átigazolnék a Gyurcsány-csapatba, apám, nagypám és dédapám például olyan kénkőves záport küldene a nyakamba odafentr?l, a komcsik által meghurcolt Rivafinolik menyei törzsasztalától, hogy arról koldulnék.

Tehát: nem.

Üvöltheti bele az arcomba Gréczy Zsolt bármilyen formában, hogy szégyelljem magam, sajnos genetikailag kénytelen vagyok minden egyes választáson arra húzni be az ikszet, aki aktuálisan a legnagyobb eséllyel tartja távol ezt a bandát a hatalomtól. Cserébe eszem ágában sincs ítélni azon munkás?rlemen?k és született

orbánfókok felett, akik pedig kifejezetten a DK-ra gerjednek. „Az ördöggel is összeállok, csak ne a Fidesz maradjon” – mondta korábban Gyurcsány Ferenc, „Én is így látom” – mutatott rá később a velejégig katolikus Márki-Zay Péter. Akkor más miért ne fanyalodhatna rá szükség esetén a Patásra?

Meg hát egyébként is, mi az elképzelés?

Gréczy Zsolt vajon megszagatná a ruháját és elbujdosna szegyenében, ha erre felkérném? Ugye nem?

Akkor talán belátható, hogy a dolog fordítva se működik. Különösen, mivel a vasárnapi DK-szeánszon a következő eszmefuttatás is elhangzott: „Hiszünk a munkában, a becsületben, a jog uralmában, az ember irgalmában és folytathatnám. Vannak emberek, akiknek ehhez a típusú hithez kell, hogy kapaszkodjanak a teremt? Istenbe”, mások azonban (tudniillik Ferenc testvérék) enélkül is képesek tisztességes emberként viselkedni. Amely gondolatsor számos sebb?l vérzik, de ezek egyike kétségkívül az, hogy a hív? ember nem annyira az ember irgalmában hisz, hanem leginkább Istenében. Onnantól kezdve pedig teljesen mindegy, mit talál szegyenletesnek az ? kis földi életében Vadai Ágnes vagy Molnár Csaba – a valóban Igazságos Bíró el?tt kell tudni megállni. Az pedig kevésbé pártpreferencia kérdése; a Szentírás legalábbis nemigen utal arra, hogy a vámszed?k en bloc elkárhoznának, a zélóták ellenben alanyi jogon üdvözlőnének.

Persze világos, hogy ez a választókra mutogatás és b?nbakképzés valójában egy bevett életérzést tükröz vissza: korábbi adóelkerül?ként például mindig kellemesebb azon merengeni, hogy Orbán nélkül már rég „európai nyugdíj” járna mindenkinek, mint elismerni a saját elkövetett hibákat; ugyanígy bukott miniszterelnökként is kényelmesebb orbánozni és a gyurcsányozó választópolgárt ostorozni, mint másfél évtized után végre demokratikusan felfogni, mit is ordít a vállalható ellenzékre szomjazó kritikus tömeg.

Maradhatunk ebben is. Csak akkor kérnénk szépen az Európai Parlamentt?l biztosítékként egy állásfoglalást, hogy ha követjük a gyurcsányi itinert, és besoroljuk magunkat a megadott kategóriákba, nevezetesen a megbuktatandó rendszer „kiszolgálója” egyrészt?l és a felszabadító balos párt harcosa másrészt?l, és aki az el?bbit választja vagy egyszer?en nem hajlandó belépni az utóbbi kategóriába, az egy felel?sségre vonandó szegyentelen hazaáruló (barátoknak csak „osztályidegen”) – akkor ugye megsz?nik a jogállamisági eljárás?

Forrás: Mandiner

[Bádog - Bayer Zsolt blogja](#)

Ajánló

